

Els hàbits lingüístics dels habitants de Catalunya i la nova teoria de la consciència de Gyorgy Buzsaki

Retrat de Ramon Llull filòsof català que va deixar-nos fets interessants estudis amb metodologia científica del fet lingüístic i els hàbits humans. Ramon Llull, als Països Catalans, hi parlava i escrivia amb raonaments científics i, naturalment, en català. Parlar amb la llengua vernacla de cada lloc i comportar-se moralment amb sentit de l'ètica, ens fa anar pel camí correcta de la realització personal i nacional

Els hàbits lingüístics dels habitants de Catalunya i els territoris de naturalitat o vernaclitat catalanofònica.

He observat que persones diferents entenen les mateixes paraules de manera diferent. Davant de un mateix fenomen també es fan diferents teories. Davant dels diferents misteris i enigmes també es fan diferents hipòtesis. Darrera els hàbits lingüístics hi ha diferents concepcions culturals. Hi ha habitants a Catalunya que no han sentit mai el desig de parlar-hi habitualment en llengua catalana. N'hi ha que ni tan sols reconeixen a la llengua catalana com a única i veritable llengua autòctona natural de Catalunya. Llegeixo a la premsa cartes de lectors que fan referència al fenomen de la llengua que es dona a Catalunya entre els castellanoparlants i els catalanoparlants. Observo reiterades posicions tancades en el seu propi parer. Hi ha persones que no es deixen convèncer per les bones raons. Talment sembla que no tinguin "sentit de la raonabilitat" i tot diàleg per a ells sigui una lluita per a mantenir allò que hom creu d'antuvi. Captius de prejudicis, practiquen allò de: "mantenerla y no enmendarla" que diuen en castellà, de tal manera que canviar d'opinió els fa sentir vençuts i rebaixats de grau.

"Ya puedes decirme lo que quieras - em va dir en una ocasió, un castellanoparlant que viu a Catalunya- no conseguirás que hable en catalán". ¿ Què és pot fer per a convèncer a una persona amb qui es vol compartir, en igualtat de drets, la identitat natural del país on vivim? ¿ Com es pot compartir, i fer sentir, el sentiment de pertinença a una mateixa identitat? Jo crec que s'ha de fer en base a uns arquetips, o mites, naturalistes relacionats amb el lloc on habitem, en la "naturalitat", i no pas en l'"etnicitat".

En l'autoctonitat o vernaclitat està el "comú denominador".

Afortunadament hi ha persones nouvingudes a Catalunya que tenen unes actituds diferents; s'integren en la catalanitat, sense que, el fet de parlar en català i els sentiments catalanistes, representin per a ells cap mena de sentiment de culpa, ni cap mena d'imposició.

No es deixen enganyar pel subterfugi "sargonista" que parla de "la lengua de todos" per a justificar l'actitud del comportament anti-autòcton o anti-vernacle dels ciutadans que fora de "Castilla" - lloc natural de la llengua castellana- parlen només en castellà ("español" en diuen ells) i rebutgen parlar en la llengua natural autòctona del lloc.

Els partits polítics i els poders i institucions (a vegades religioses) que fomenten " el sargonisme espanyol" cometem un crim contra la humanitat. Em sento incòmode davant les actituds de xenofòbia, però, també em sento incòmode davant les actituds d'autoctonofòbia o "vernaclefòbia". Els tres defectes són inherents a l'espanyolisme castellanista. Valentí Almirall, maçó català, ho va explicar molt bé en el seu llibre "Lo Catalanisme".

Observo que tot sovint, no són els autòctons els qui rebutgen als forasters i nouvinguts, sinó que són els forasters i nouvinguts els qui rebutgen els autòctons i l'autoctonitat. Culpen als autòctons de rebutjar-los, sense adonar-se que són ells els qui s'automarginen.

Parlen dels drets que tenen a parlar en llengua castellana a Catalunya i rebutgen l'obligació que també tenen de parlar-hi en català. Encara que només sigui per amabilitat i cortesia.

Reivindicar drets i rebutjar obligacions no és democràtic. "La descripció que fa Pere de Pau -va escriure Spinoza, famós filòsof d'origen jueu que va haver de marxar de "Castilla" quan l'expulsió dels jueus- ens serveix per a conèixer al Pere més que no pas per a conèixer al Pau". M'agradaria que aquesta frase la tingués present els "nazinyols" , que només volen que es parli castellà a tot arreu, quan acusen injusticadament als nacionalistes catalans de voler parlar català a Catalunya i Països Catalans. Ens titllen de radicals, però això ho són ells; els catalans que volem parlar català als llocs naturals i donar testimoni de l'esperit universal que es manifesta en català a l'àrea de la "Catalanofonia", som genuïns no som radicals. Nosaltres, els qui hi parlem català hi volen ser. Ells, els qui hi parlen castellà, s'hi volen estar. Aquestes dues actituds, corresponen a dues maneres de viure la Vida.

No puc evitar preguntar-me: ¿Per què, molts habitants de Catalunya, es neguen a sí mateixos el dret que també tenen a parlar en català a Catalunya? ¿A què es degut que no tinguin ganes de parlar en la llengua natural del lloc on habiten? Estic convençut que no ho fan per dolenteria. Crec que la seva actitud es una conseqüència de la seva mentalitat. Ells no veuen cap mal en el seu comportament; pensen que fan el bé. Creuen que la humanitat ha de parlar una sola llengua per entendre's millor. No veuen els mals antinaturals que això comporta perquè va contra l'Esperit Creador ni veuen els comportaments imperialistes que d'aquesta filosofia se'n deriven.

El problema lingüístic de Catalunya, no està en el fet que hi hagi persones que no vulguin parlar en llengua castellana, sinó en el fet que hi hagi persones que no volen parlar en llengua catalana.

Pentacosta. Representa el dò de llengües que infon l'Esperit Sant. Quadre de El Greco.

A Catalunya, l'etnocentrisme constitucionalista parla en llengua castellana. El vernaclisme espiritualista parla en llengua catalana. Alguns ho fan perquè parlar en una llengua diferent de la seva llengua ètnica els fa sentir que reneguen dels seus orígens i de la seva identitat. No entenen el concepte territorial de llengua, ni el concepte d'identitat natural autòctona o vernacla, i per tant no es poden integrar perquè no es troben a sí mateixos entre aquells als quals consideren diferents per qüestions ètniques.

No entenen que els catalans, volem parlar en llengua catalana perquè volem ser catalans no castellans. Ser català forma part d'un ordenament natural universalista. "Déu ens do ser, catalans!" – va dir un president de la Generalitat de Catalunya ara fa ja uns quants anys. Va ser mort per espanyols castellanistes.

No entenen que ho volem fer per la concepció cultural de territorialitat basada en determinismes naturals i autòctons o vernacles: per què habitem a Catalunya. A Catalunya, castellanoparlants i catalanoparlants, representem dues concepcions culturals: etnocentrista, els uns; naturalista, els altres.

A Catalunya hi ha persones vingudes d'Andalusia, Aragó, Castilla Galícia, Extremadura, Euskadi, Brasil, Argentina, Alemanya, Nigèria, Japó, Marroc, Perú, i altres llocs, que parlen català perquè han sentit ganes de fer-ho. Altres persones, vingudes dels mateixos llocs esmentats, no parlen català perquè no han sentit ganes de fer-ho. El motiu està en el cor de les persones. Però, el motiu també està en el cap de les persones; hi ha persones que necessiten una bona raó que els convenci.

La ciència hauria de donar una resposta a aquestes qüestions. La resposta podria estar en la nova teoria de la consciència.

La Nova Teoria de la Consciència

Segons aquesta teoria que els científics s'inclinen cada vegada més a acceptar, és el temps i no l'espai la base dels complexos mecanismes de la percepció cerebral. Existeixen unes cèl·lules que funcionen a un ritme determinat. Això vol dir, a unes vibracions, i per tant a una freqüència.

Jo he defensat moltes vegades la teoria de que també les llengües que es parlen tenen un ritme vibratori, unes freqüències, que a més a més estan relacionades amb les vibracions de la matèria del lloc on es pronuncien. Si estudiem el pensament de l'Edat Mitjana, descobrirem "el recitat" dels cavallers i " el genius loci" com a conceptes que caldria

tornar a estudiar amb els criteris de la càbala. Però, de la càbala catalana o panteista en la línia de Plató i de Pitàgores.

¿Quines són aquestes cèl·lules? *Gyorgy Buzsaki*, científic de la Universitat de Rutgers (EEUU), ha descobert un tipus de cèl·lules denominades interneurons inhibidores que tenen una tendència inherent a disparar-se segons un patró d'ona.

¿Podrà la ciència ajudar als habitants d'un país a escollir la llengua en la que s'hauria de parlar segons criteris naturals i no segons criteris d'interessos anti-naturals i etnocentristes?

Les persones diferents aconseguiran entendre en el futur les mateixes coses de manera objectiva, sense ofendre's ni enfadar-se ningú perquè hagi de canviar d'actitud mogut per bones raons, malgrat la contradicció que representa la actual influència internacional de la llengua anglesa que omple les diverses llengües autòctones d'anglicismes, talment com si la llengua anglesa fos la única amb capacitat per a crear? ¿Estudiarà en el futur la "sociologia" els "forasterismes lingüístics".

Els forasterismes, forasteritzacions, minoritzacions i minoritzaments lingüístics els anomeno "sargonisme".

El **sargonisme**, és un neologisme inventat per mí per a designar l'actiu del rei Sargó de Babilònia que va **fomentar les migracions entre nacions per a imposar la llengua persa com a "lengua de todos" anomenant-lo "babilònic"**. Igualment s'ha fet, **sobretot des de Madrid, amb la llengua castellana, en aquest, i també perversament, presentant-la com a "lengua de todos" anomenant-la "español"**.

Sargó va fer-ho ara fa més de 4.000 anys! A Madrid, els espanyols castellanistes i anti-vernaclistes, no han inventat res. El mal poder que els domina des de fa segles, ja fa segles que existeix. Sargó a Babilònia, també s'emparava, per cert, en una Constitució i actuava en contra de l'Esperit que animava els habitants de les nacions vernacles, les quals, anava desnaturalitzant i anorreat tot alterant malèficament la divina harmonia d'un ordre natural.

Déu vol ser molts. Els espanyols castellanistes, només volen ser castellans. I això, per molt que ho vulguin legalitzar dins els paràmetres d'un ordenament constitucional, més enllà de Castella, comporta una alteració de l'ordenament natural que perjudica a tota la Humanitat.

Jordi Salat
josalort@hotmail.com
Escrit 1992
Revisat 2010

Nota:

Ramon LLull en va parlar així, segons explica E C Agrippa en el llibre "De Occulta Philosophia, De vanitate scientiarum, Declamatio, In Artem Breuem Raimundi Lulii commentaria et Tabula abbreviata, Orationes et Epistolae" Capítol LXXIV Correspondència de les lletres amb els signes celestes : **Déu va dividir la paraula de l'home en distintes llengües, cadascuna amb els seus propis caràcters d'escriptura, amb el seu propi ordre, número i figura, ordenats, NO A L'ATZAR o a voluntat de l'home, SINÓ CONFORME A LA DISPOSICIÓ HARMÒNICA DELS COSSOS CELESTES.**

Font:

Bloc VERNACLA

<http://vernaclistes.blogspot.com/2010/02/els-habits-lingistics-dels-habitants-de.html>